

Den lille Fiskerpige
og
En Sjømands Brud
har Bølgen kjær
samt
Spinn-Visan.

1. Den lille Fiskerpige.

Der var engang en Fiskerpige
Med friske, fagre Træk
Saa lystig og saa kjær
Saa lystig og saa kjær.
I Byen var ei hendes Lige
Naar Søen just var kaad
Saa tog hun ud i Vaad
Saa tog hun ud i Vaad.
Hun lo ad Sjøens Skum og Sproit
Hun lo, naar den gif rigtig høit
Hun lo, da Bølgen fang sin Barselsang
Fra Søen klang en sølsom, sølsom Sang.
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig fige
Modig du dig viser nu
Men om lidt forliser du!
Lille Fiskerpige! hør, hvad jeg dig fige
Selv om Mod du viser nu
Saa forliser du!

Men Pigen lod sig ikke skræmme
Hun raabte kjæft: Se, se!
Lad bare mig om det
Lad bare mig om det.
Da lod med ét en Havmands Stemme
Gjennem Stormens Brag
Slaa Vaaden der i Knag!
Slaa Vaaden der i Knag!
Og Soen, den var ikke sen
Den slynged Vaaden mod en Sten
Mens hoit fra Bølgen klang den Barselsang
Fra Soen klang en sølsom, sølsom Sang.
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig sige,
Modig du dig viser nu,
Men om lidt forliser du!
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig sige,
Selv om Mod du viser nu
Saa forliser du!

Men saa forliste Fiskerpigen,
Den lille Røddeskal
Blev maset med et Knald,
Blev maset med et Knald.
Da kom paa hendes Raab og Skrigen
En dristig Fiskermand
Og fik den smaa i Land,
Han fik den smaa i Land.
Den Redningsmand var ung og ffjon,
Han had saa pent om Bjergeløn.
Men hist fra Bølgen klang den Barselsang!
Fra Soen klang en sølsom, sølsom Sang.
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig sige,
Modig du dig viser nu
Men om lidt forliser du!
Lille Fiskerpige! hør, hvad jeg dig sige
Selv om Mod du viser nu
Saa forliser du!

2. En Sjømands Liv.

En Sjømands Brud har Bølgen kjær,
Det stolte Hav hun fjernt og nær
Betragter som sin Brudeseng
Og vuggen for sin Dreng.
I Vindens Susen, Stormens Brag,
Orkanens Hyl om sunkne Brag,
Hun hører kun sin Elskers Ven,
Som bringer ham igjen.

Ja, stolt er Sjømands vilde Liv,
Naar Clementer staar i Riv
Hans Kamp imellem Død og Liv
For ham er Tidsfordriv.
Det hvide Kors i Dugen rød
Staar for hans Blik som Farens Segn,
Thi Blod er Barsel vel om Død,
Men Korset Frelsens Tegn.

Misunder derfor Sjømands Lod,
Hans Liv er som den lette Baad,
Der tumler om paa Verdens Hav,
Til Bølgen bli'r hans Grav.
Men selv paa Havets dybe Bund
Han priser end af Hjertens Grund
Den Ven, som tog ham i sin Favn
Og gav ham Hædersnavn.

3. Spinn-Visan.

Spinn! Spinn!

Ungmön vid sländan satt
Sorgsen både dag och natt,
Fjerran hördes bäckens språng,
Vindens sus och trastens sång.
Spinn! spinn! spinn, dotter min,
Morgon kommer friar'n din.
Dottern spann och tårar rann,
Aldrig kom den friar'n fram.

Träd föres, träd hämtas,
Int' jag föres, int' jag hämtas,
Tiden flyger, året går,
Aldrig får jag man i år!
Spinn! spinn! spinn, dotter min!
Morgon kommer friar'n din.
Dottern spann och tårar rann,
Aldrig kom den friar'n fram.

Pris 10 Ore.

Tillförs i Boghandelen i Pilestrædet No. 5, Kristiania. 1894.

Trykt i Nikolai Olsens Bogtrykkeri, Stortorvet 6.